

יום ג', כא' בכסלו תש"ס (30 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום הוא "יום הר הגריזים" ע"ש אירוע מעניין הקשור למסכת ההיסטוריה סביב חנוכה:
מלכות יוון שלטה בארץ ישראל מימי אלכסנדר מוקדון מלך יוון – הכובש הגדול שכבש ארצות רבות וביניהן את ארץ פרס ששלטה עד אז בארץ ישראל. הוא לא נגע לרעה ביהודים והעריץ את חכמי ישראל (כפי שנראה במעשה הבא, המדווח במגילת תענית):

יום ששאלו(=בקשו) הכותיים את בית המקדש מאלכסנדר מוקדון. אמרו לו: מכור לנו חמישה כורים ארץ בהר המוריה. נתן להם. ...כשהודיעו לשמעון הצדיק (שהיה הכהן הגדול באותו זמן) לבש ונתעטף בבגדי הכהונה, ויקירי ירושלים עמו...ופרחי כהונה מקיטין בכלי שרת. וכשהם מהלכים בהרים ראו (היוונים) אבוקות של אור. אמר המלך: מה זה? אמרו לו: הם הם היהודאין שמרדו בך. כיוון שהגיעו לאנטיפטרוס (מקום שנחשב לקצה הצפוני של ארץ יהודה) זרחה השמש. הגיעו למשמר הראשון, אמרו להם: מי אתם? אמרו להם: אנו אנשי ירושלים, ובאנו להקביל את פני המלך. כיוון שראה אלכסנדר מוקדון את שמעון הצדיק, ירד ממרכבתו והשתחוה לו. אמרו לו: לזה אתה משתחוה? והלא בן אדם הוא! אמר להם: דיוקנו של זה אני רואה כשאני יורד למלחמה ונוצח. אמר לו: מה אתה מבקש? אמר לו: בית שאנו מתפללין בו על מלכותך, הטעוך גוים ונתתו להם. אמר לו: מי הטעונית? אמר לו: הן הן הכותיים שעומדים לפניך. אמר לו: הרי הם מסורים בידכם. נקבום בעקביהם ותלאום בזנבי סוסיהם, וגררום על הקוצים ועל הברקונים עד שהגיעו להר גריזים. כיוון שהגיעו להר גריזים (אתר המקדש של הכותיים) חרשוהו וזרעוהו כרשינין, כדרך שחשבו לעשות לבית המקדש. יום שעשו כן, עשאוהו יום טוב.

היום הוא יום פטירתו של הרב צבי פסח פרנק (תרל"ג-תשכ"א: 1873-1960), מי שהיה הרב הראשי האשכנזי של ירושלים משנת תרצ"ו(1936) עד סוף ימיו, ואחד מגדולי הפוסקים האחרונים. הרב פרנק נבחר לתפקיד הרם הזה ע"י רבני ירושלים. על-אף שהוועד הלאומי התנה את בחירתו להצטרפותו לכנסת ישראל (מ 1927- כינוי לארגון הכללי של היישוב היהודי בארץ ישראל בתקופת המנדאט. בראשו עמדו אסיפת הנבחרים והוועד הלאומי), הרב פרנק סירב לעשות זאת.

מדבריו על הפסוק מפר' 'שופטים' (ספר 'דברים'): "כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך וירשתה וישבתה בה...שום תשים עליך מלך..." [יז' 14-15] אומרת הגמרא במסכת קידושין[לב:]: מלך שמחל על כבודו, אין כבודו מחול, שנאמר: "שום תשים עליך מלך" – שתהא אימתו עליך. אומר על כך הרב פרנק: כיוון שבני העם מינו את המלך, מטבע הדברים שנוטים לזלזל בו ברבות הימים ולומר, הרי אנו המלכנו אותו וכתר-המלכות שעל ראשו מידינו בא. לכן, איננו מחוייבים לקבל את מרותו עלינו. משום כך, מורים לנו חז"ל: "שתהא אימתו עליך" – אפילו אתם בחרתם במלך והמלכתם אותו עליכם מדעתכם ומיוזמתכם, נהגו בו יראת-כבוד, כראוי למלך ישראל. (אחת מתוצאות-הלוואי של העלמות משטרי מלכות

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!

יום ג', כא' בכסלו תש"ס (30 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מהמפה המדינית בעולם היא העלמות הרגשת היראה הזו, ובמידת-מה זה משפיע גם על האופן שבו אנו עובדים את מלך מלכי-המלכים...

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!